

विष्णुर्मानुषद्वयोऽसौ तस्यैकः सख्यमेष्यति ।
 यं तु पश्यसि तिष्ठन्तं लक्ष्मणात् समनन्तरं ॥ ५० ॥
 सर्वशाखामृगेन्द्राणां भर्तारमपराजितं ।
 तेजसा यशसा बुद्ध्या बलेनाभिजनेन च ॥ ५१ ॥
 यः कपीनभिसंधत्ते हिमवानिव पर्वतान् ।
 किष्किन्ध्यां यः समध्यास्ते गुह्यं वानरसंकुलां ॥ ५२ ॥
 दुर्गां पर्वतमध्यस्थां प्रधानैः सह यूथपैः ।
 यस्येषा काञ्चनी माला शोभते शतपुष्करा ॥ ५३ ॥
 कान्ता देवमनुष्याणां यस्यां लक्ष्मीः प्रतिष्ठिता ।
 एतां मालां च तारां च कपिराज्यं च शाश्वतं ॥ ५४ ॥
 सुग्रीवे बालिनं कृत्वा रामेण प्रतिपादितं ।
 स एषोऽवस्थितो युद्धे बद्धभिः किं प्रयोजनं ॥ ५५ ॥
 शतं शतसहस्राणां कोटिमाद्गुर्मनीषिणः ।
 शतं कोटिसहस्राणां शङ्ख इत्यभिधीयते ॥ ५६ ॥
 शतं शङ्खसहस्राणां वृन्दमाद्गुर्मनीषिणः ।
 शतं वृन्दसहस्राणां महावृन्दमिति स्मृतं ॥ ५७ ॥
 महावृन्दसहस्राणां शतं पद्मं परिश्रुतं ।
 शतं पद्मसहस्राणां महापद्मं विभाव्यते ॥ ५८ ॥
 महापद्मसहस्राणां तथा खर्वमिहोच्यते ।
 एष कोटीसहस्रेण तथा शङ्खशतेन च ॥ ५९ ॥